

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0234
Dok.: MCO41043

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 21 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) (L 163), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 21 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vi ministeren give eksempler på, hvornår hunde ifølge nyreguleringen kan aflives?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at det følger af hundelovens § 1 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, at besiddelse, avl og erhvervsmæssig indførsel af 13 angivne hunderacer forbydes. Forbuddet omfatter tillige krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

Endvidere følger det af hundelovens § 1 b, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3, at hunde, der holdes i strid med forbuddet, aflives ved politiets foranstaltning.

Det følger endvidere af hundelovens § 6, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 8, at politidirektøren skal lade en hund aflive, hvis den ved et overfald har skambidt et menneske eller en anden hund.

Det fremgår i den forbindelse af pkt. 3.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at det forudsættes, at aflivning efter den foreslåede bestemmelse ikke skal ske, hvis overfaldet og skambidningen undtagelsesvis er fremkaldt ved et uretmæssigt og umiddelbart forudgående angreb mod den pågældende hund (eller dens besidder), sådan at hundens adfærd må betragtes som et naturligt selvforsvar eller forsvar af hundens besidder. Det vil ifølge bemærkningerne f.eks. være tilfældet, hvis en person begår vold mod hundens besidder, eller en person, herunder besidderen selv, slår og mishandler hunden.

Hvis f.eks. den skambidte hund er i bånd, og den angribende hund er løs, må det som udgangspunkt formodes, at der foreligger en situation, hvor den angribende hund skal aflives. Hvis den angribende hund derimod er i bånd, mens den skambidte hund er løs, vil det bero på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, om der er tale om en situation, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, eller om den angribende hund

alene har forsvaret sig. Det samme gør sig gældende i situationer, hvor begge hunde er løse.

Den foreslåede bestemmelse omfatter også tilfælde, hvor en hund ved et overfald skambider en person, som f.eks. bevæger sig ind på hundens territorium i form af besidderens have, ejendom el. lign. (postbude, håndværkere mv.). Er der derimod tale om, at vedkommende person uretmæssigt er trængt ind på hundens territorium i form af besidderens have, ejendom eller lignende (f.eks. en indbrudstyv), og skambidningen sker under omstændigheder, der må karakteriseres som et naturligt forsvar af besidderens ejendom, vil den foreslåede bestemmelse ikke finde anvendelse.

Bestemmelsen omfatter ikke tilfælde, hvor hunde skambider andre dyr end hunde, som f.eks. mus, rotter, fugle, katte, råvildt, får, heste eller køer. Det skyldes, at skambidning i sådanne tilfælde ofte vil kunne være uden sammenhæng med en særlig aggressiv adfærd hos hunden, men i stedet udtryk for almindelige naturlige instinkter. Eksempelvis vil det være tilfældet, hvis en kat bevæger sig ind på hundens territorium i form af besidderens have, ejendom eller lignende og derefter bliver skambidt af hunden.

I sådanne tilfælde vil der i overensstemmelse med, hvad der allerede gælder i dag, være mulighed for at anvende de gældende bestemmelser i hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1 og 2, herunder træffe afgørelse om aflivning, hvis det efter en konkret vurdering, der efter omstændighederne kan være baseret på en hundesagkyndig undersøgelse, må antages, at hunden er farlig for sine omgivelser. Det gælder således bl.a., hvis hunden har skambidt får, køer eller heste.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 20 vedrørende lovforslaget.